

Ақийда дарслари (178-дарс). Набий алайҳиссаломнинг баракалари ила оз сувнинг кўпайиши

АҚИДА
178-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАХУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТўЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ЎЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 11.04.2022 3728

هُيَبُّ دُخْلًاو، ءَئِئَامَ ءَرَشَعَا بَرَأَ ءَ بِي دُخْلًا مَوِي اُنُّك : لَاقُ ءُنَعُ ءَلَلَا يَضَرُّ ءَرَبْلًا نَع
هِيَلَعِ ءَلَلَا يَلِصُّ بِي نَلَلَا سَلَجَفَ، ءَ رَطَقَ ءَهِي فِ كُرْتَن مَلِ يَّحِ ءَهَانُ حَزَنَفُ، رُئِب
رُيَغِ اُنْثَكَمَفِ، رُئِبْلَا يِفِّجَمَوَضَمَضَمَفِ ءَامَبِ ءَعَدَفِ، رُئِبْلَا رِيَفَشِ يَلَعِ مَلِسَو
اُنْبِئَاكَ رَتَرَدَصَوْ وَا تَوَرَو، اَنِي وَرِ يَّحِ اُنْيَقِ تَسَا مُثَدِي غَبِ.

Баро розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Худайбия куни ўн тўрт юзта эдик. Худайбия бир қудуқдир. Биз унинг сувини тортиб олдик. Ҳатто унда бир қатра ҳам қолдирмадик. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қудуқнинг четига ўтирдилар. Сўнгра сув сўрадилар. Кейин оғизларини чайиб туриб, қудуққа пуфладилар. Бир оз кутиб турдик. Сўнгра ичиб-ичиб сероб бўлдик. Уловларимиз ҳам сероб бўлдилар».

هِيَلَعِ ءَلَلَا يَلِصُّ بِي نَلَلَا سَلَجَفَ م اُنُّك : لَاقُ ءُنَعُ ءَلَلَا يَضَرُّ نُنْ صُحَّ نَبَّ نَ اَزْمَعُ نَع
ءَدِي دَشَ اَشَطَعِ اُنْ شَطَعُ دَقَو، ءَهِي دَي نُنْ يَبِّ بُو كَرِ يِفِ يَلَعَجَفِ، رِي سَمِ يِفِ مَلِسَو
نُنْ يَا: ءَهَلِ اُنْ لُقَفِ، نُنْ يَتَدَا زَمَ نُنْ يَبِ ءَهِي لَجَرِ ءَل دَاسِ ءَ اَزْمَابُ نُنْ حَنِ اِذْ اُرِي سَن نُنْ حَنِ اَمَنُ يَبِ
ءَلَّ يَلَوُ مَوِي: تَلَا قُ؟ ءَامَلَلَا نُنْ يَبِّ ءَهَلُ ءَهَلُ نُنْ يَبِّ مَك: اُنْ لُقَفِ. ءَامِ اَلُ ءَهَلُ: تَلَا قُ؟ ءَامَلَلَا
لُ وُسَرِ اَمَو: تَلَا قُ. مَلِسَو هِيَلَعِ ءَلَلَا يَلِصُّ بِي نَلَلَا سَلَجَفَ رِي قَلَطْنَا: اُنْ لُقَفِ
هِيَلَعِ ءَلَلَا يَلِصُّ بِي نَلَلَا سَلَجَفَ اَوَبِ اُنْ لَبِّ قَتَسَا يَّحِ ءَوْرَمُ اُنْمِ ءَهَلُ لَمُنْ مَلَفِ ءَلَلَا

رَمَّافٌ، مَتَمُّومٌ هَآءُ تَتَدَحُّ هَآءُ زَيِّغٌ اَن تَتَدَحُّ يَدُّ لَلْ شِمْبُ هُ تَتَدَحُّ فِ ، مَلَسُو
اَن يَوَّرَ يَّتَحُّ اَلْجَرَّ نِي عَبْرًا اَشْطَاعِ اَن بَرَشَفِ ، نِي وَالزَّعْلِ اِي فِ حَسَمَفِ اَهَيَّت دَا زَمِبِ
، اَلْمَلِ اَن مَضَيَّتْ دَا كَتَّ يَهْوِ اَرِي عَبِ قُسَنَ مَلُّ هَآءُ زَيِّغِ ، هُوَ اِدَاوِ اَن عَمْرَةَ بَرَقُ لُكْ اَن اَلْمَفِ
: تَلِ اَقِ اَهْلَهُ اَهْلُ تَتَّ اِيَّتَحُّ ، رَمَّتْ لَو رَسُ كَلِّ اَن مِ اَهْلَ عَمُّجِ فِ . «مُكْ ذَنْ عِ اَمِ اُوْتِ اَه» : اَلْاَقُ سُمْتُ
، اَهْلُ مَلِّ اَلْاَقِ كَلِّ بَبِ مَرَّصُ لَلْ اَذْ هَلِّ اِي دَهَفِ . اُوْمَعَزِ اَمَكُ يَبَنُ وُهْ وَا سِ اَن لَلْ رَحْسُ اَتَّ يَ قَلِ
يُرَاخُ بَلِّ اَمُ هَاوَرِ . اُوْمَلَسُ اُوْتِ مَلِّ سَأَفِ

Имрон ибн Хусойн розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан бир юришда бирга эдик. Ул зот мени ўз олдиларидаги маркабга қўйдилар. Жуда ҳам қаттиқ чанқадик. Юриб бораётсак, бир аёл икки кўзанинг орасида оёғини осилтириб ўтирибди. Биз унга:

«Сув қаерда?» дедик.

«Сув йўқ», деди у.

«Сенинг аҳлинг билан сувнинг ораси қанча?» дедик.

«Бир кечаю бир кундуз», деди у.

«Юр Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг олдиларига!» дедик.

«Расулуллоҳ нима?» деди у.

Биз уни ҳоли-жонига қўймай, Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига олиб бордик. У бизга айтган гапларини у зотга ҳам айтди. Фақат у зотга етим болалари борлигини ҳам айтди. Бас, у зот унинг икки кўзасини олиб келишга амр қилдилар ва қўллари ила уларнинг оғзини силадилар. Биз қирқ нафар чанқоқ киши ичиб сероб бўлдик. Ўзимизнинг барча кўза ва мешкобларимизни тўлдириб олдик. Туялар сувга тўлганидан ёрилиб кетай деди. Сўнгра у зот:

«Ўзингизда бор нарсаларни келтиринглар», дедилар. Биз у аёлга ўзимиздаги нон бурдалари ва хурмоларни жамлаб бердик. У ўз аҳлига бориб:

«Мен одамларнинг энг сеҳргарига ёки улар даъво қилаётганидек, Пайғамбарга учрадим», деди.

Аллоҳ ўша аёл сабабли ул кўчманчиларни ҳидоят қилди. У ҳам мусулмон бўлди. Улар ҳам мусулмон бўлдилар».

Иккисини Бухорий ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди